

Protokół

10. posiedzenia, II. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 17. października 1904 r.

Początek o godzinie 10. minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 111.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokoły ósmego i dziewiątego posiedzenia uważa za przyjęte, gdyż nie wniesiono przeciw nim żadnych zarzutów.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 17. października 1904 roku, które przydzielono następującym Komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls.: 1.228, 1.229, 1.233, 1.236—1.239, 1.241—1.243, 1.245 do 1.250, 1.252—1.256, 1.258—1.261, 1.268, 1.269, 1.275, 1.278—1.280, 1.283, 1.286, 1.294, 1.298—1.302, 1.305.

Komisji szkolnej Ls.: 1.231, 1.232, 1.257, 1.291, 1.293, 1.297.

Komisji gminnej Ls.: 1.271.

Komisji petycyjnej Ls.: 1.250, 1.235, 1.265, 1.292.

Komisji administracyjnej Ls.: 1.267, 1.273, 1.277, 1.289, 1.290.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 1.251, 1.266, 1.272, 1.284, 1.285, 1.320.

Komisji drogowej Ls.: 1.264, 1.270, 1.287, 1.288.

Komisji podatkowej Ls.: 1.274, 1.282.

Komisji kolejowej Ls.: 1.244.

Komisji przemysłowej Ls.: 1.234.

Komisji sanitarnej Ls.: 1.281, 1.296.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 1.276.

Po odczytaniu petycji Ls.: 1.241 Ruskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ w Stanisławowie o subwencję, przemawia p. Huryk popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym Komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls.: 1.242 Gminy Uścieszko pow. Zaleszczyki o zapomogę na odbudowanie spalonej cerkwi, przemawia p. Tadeusz Cieński popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym Komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls.: 1.243 Towarzystwa Polskiej Bursy ludowej w Sam-

borze o zasiłek na budowę domu, przemasz p. Tomaszewski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym Komisyom jak wyżej.

Marszałek odczytuje pismo JE. c. k. Namiestnika z dnia 16. października 1904 l. 14.272/pr. zawiadamiające Sejm o podziękowaniu Najjaśniejszego Pana za złożone Mu życzenia z okazji imienin.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Siedemnaście gmin powiatu mieleckiego, jako to: Padew narodowa, Padew Kolonia, Jaślany, Czajkowa, Grochowe, Żarownie, Pławo, Przykop, Babule, Piechoty, Hyki, Dębiaki, Zachwiejów, Tuszów narodowy, Tuszów Kolonia, Reichsheim, Josefsdorf i Wola pławska, posiadają z tytułu dawnego prawa poboru drzewa w gminie Ostrowy tuszowskie powiat Kolbuszowski ekwiwalenta lasowe o łącznej przestrzeni 391 morgów i 1306 sążni.

Własność uprawnionych tychże gmin jest od czasu zaprowadzenia ksiąg hipotecznych wpisana do gminy Ostrowy tuszowskie, a tem samem do c. k. Starostwa i c. k. Sądu powiatowego około 5 mil drogi oddalonego t. j. w Kolbuszowy.

Zważywszy, iż przyłączenie lasów ekwiwalentowych do gminy Ostrowy tuszowskie powiatu Kolbuszowskiego, ze względu na hipotekę w obcym powiecie, opłatę podatków ekwiwalentu i spraw sądowo-hipotecznych, w których to razach uprawnieni wielkie i kosztowne podróże czynić muszą, jest w ogromnej mierze krzywdzące;

zważywszy iż z prawa polowania, którego licytacje odbywają się w c. k. Starostwie kolbuszowskiem, gminy wskutek oddalenia nie mają żadnych korzyści,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby poczynił kroki w jak najkrótszym czasie w celu wy-

dzielenia rzeczonych gmin z gminy Ostrowy tuszowskie powiatu Kolbuszowskiego, c. k. Sądu okręgowego w Rzeszowie, c. k. Starostwa i c. k. Sądu powiatowego w Kolbuszowy — a przydzielenia do gminy katastralnej Toporów, położonej w powiecie mieleckim do c. k. Starostwa, c. k. Sądu powiatowego i c. k. Sądu hipotecznego w Mielcu, jak niemniej w celu utworzenia przy tejże gminie dla lasów uprawnionych hipoteki.

We Lwowie, dnia 17. października 1904.

Wnioskodawca:

Franciszek Krempa w. r.

Stapiński, Rayski, Tomaszewski, Bojko, Maiss, Stojałowski, Filip Włodek, Szponder, Rutowski, Ostapczuk, Wilczkiewicz, Staruch, Sękowski, Skołyśzewski, Oleśnicki, Kramarczyk, Huryk, Korol, Merunowicz, Effenowicz, Szajer, Maryewski, Bohaczewski, Michałowski, Huza, Jahl, Łazarski.

W n i o s e k.

Duża część kraju ciągnąca się wzdłuż granicy Państwa od Brodów po Jarosław, nie posiada ani jednej szkoły średniej.

W uwzględnieniu faktycznej potrzeby zawezwał przed kilkoma już laty Wysoki Sejm c. k. Rząd do założenia szkoły średniej w Sokalu, ponaglaając następnie na wnioski Komisyi szkolnej przeprowadzenie swojego żądania.

Zważywszy, że potrzeba szkół średnich z powodu przepełnienia z każdym dniem rośnie;

zważywszy, że dla miejscowej ludności jest uciążliwem i z znacznemi kosztami połączeniem posyłanie dzieci do szkół dalekich;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby jak najszybciej utworzył szkołę średnią w Sokalu.

Lwów, dnia 17. października 1904.

Wnioskodawca:

Wincenty Kraiński w. r.

Bryceżyński, Stadnicki, Schnell, Władysław Kraiński, A. Lubomirski, Krzysztofowicz, L. Cieński, Agopsowicz, Sozański,

Trzecieski, Korol, Sękowski, Garapich, Białoskórski, Dr. Władysław Czaykowski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w najbliższej przyszłości przystąpił do założenia szkoły realnej w Premysłu.

Lwów, dnia 17. października 1904.

Wnioskodawca:

Tarnawski w r.

Rayski, Maiss, Huza, Tomaszewski, Fruchtmann, Rutowski, Schätzel, Jabłoński, Merunowicz, Bedlarski, Michałowski, Vayhinger, Łazarski, Maryewski, Lipiński.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się Wydział krajowy, ażeby w drodze administracyjnej przez Wydziały powiatowe wpłynął ile możności na wszystkie przynajmniej większe gminy w kraju, ażeby zbudowały „Dom gminny“, w którymby mieściła się stale kancelarya gminna — oraz izba posiedzeń Rady gminnej. W tej kancelaryi ma się znajdować szafa na akta gminne, biblioteka zbioru ustaw i rozporządzeń państwowych i krajowych oraz kasa gminna. Wydział krajowy wezwie też Namiestnictwo, aby roczniki ustaw przesyłało gminom raz do roku oprawne.

2. Lustratorowie powiatowi obowiązani są czuwać nad tem, ażeby w domu gminnym kancelarya i biblioteka były utrzymywane w należytem porządku, pod osobistą odpowiedzialnością naczelnika i sekretarza gminy.

3. W ten sam sposób starać się będzie Wydział krajowy o to, aby nie tykając samorządu gminy, skłaniać je do powierzenia pisarstwa tym, którzy odbyli kurs pisarzy gminnych.

Lwów, dnia 17. października 1904.

Wnioskodawca:

Stojałowski w r.

Filip Włodek, Skołyaszewski, Effinowicz, Bohaczewski, Mazikiewicz, Staruch, Ostap-

czuk, Kramarczyk, Korol, Krempa, Szwed, Oleśnicki, Huryk, Szponder, Potoczek, Szajer, Mogilnicki.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm uchwali:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby:

1. zaprowadził na kolejach czwartą klasę — albo w każdym razie na kolejach galicyjskich wprowadził osobne wagony dla ludności żydowskiej, albo zniósł rozporządzenie krakowskiej dyrekcji kolejowej, mocą którego, wbrew regulaminowi kolejowemu odebrano konduktorom prawo wyznaczania miejsc podróżnym;

2. ażeby w wagonach III. klasy postarał się o urządzenie umywalni, oraz za odpowiednią niską opłatą umożliwił nabycie miejsc do spania — urządzenie zaś wagonów sypialnych wzięł w własną administrację;

3. ażeby przez stosowną zmianę rozkładu jazdy na liniach kolejowych: Żywiec-Sucha, Kraków-Skawina-Oświęcim, Trzebinia-Spytkowice-Oświęcim, umożliwił dogodnie i rychle połączenie pomiędzy Krakowem a Żywcem, Białą i Wadowicami; a dla ułatwienia ruchu przemysłowego zaprowadził bilety roczne na kolejach tak zwanych lokalnych;

4. ażeby czemrychlej kolej Ferdynanda upaństwowił, a nim to nastąpi, skłonił zarząd tej kolei do zniżenia taryfy osobowej na przestrzeni Bielsko-Biała-Wadowice-Kalwarya;

5. ażeby stację kolejową w Spytkowicach, ze względu na znaczny ruch, z powodu krzyżowania się tamże kilku szlaków kolejowych, w jak najbliższym czasie odpowiednio powiększył;

6. ażeby przy pociągach pospiesznych z Krakowa do Podwołoczysk i odwrotnie dawał przynajmniej dwa wagony III. klasy, jak to czyni kolej Północna z Krakowa do Wiednia.

We Lwowie, dnia 17. października 1904.

Wnioskodawca:

Stojałowski w r.

Skołyaszewski, Oleśnicki, Ostapczuk, Bara-

basz, Kramarczyk, Bohaczewski, Effinowicz, Szponder, Szajer, Bojko, Krempa, Filip Włodek, Żardecki, Wilczkiewicz, Potoczek.

W n i o s e k

posła Szajera i towarzyszy.

Zważywszy, że miasto Kolbuszowa, powiat polityczny, liczący sam w sobie 64 wsi, jakoteż okoliczne miasta powiatowe jak Łańcut, Nisko, Tarnobrzeg, Ropczyce i Mielec i mniejsze miasta niepowiatowe, nie posiadają począwszy od Jarosławia, z wyjątkiem Rzeszowa, żadnej szkoły średniej i zmuszone są swą młodzież tam wysyłać, gdzie skutkiem tego wielkie panuje przepelnienie;

zważywszy, że ludność miast: Żołyni, Grodziska, Leżajska, Ulanowa, Rudnika, Bojanowa, Rozwadowa, Majdanu i Przeworska jak i wsi okolicznych, chętnie posyłałaby swą młodzież do szkoły realnej w Kolbuszowej i że liczba tej młodzieży byłaby aż nadto dostateczną o zapelnienia tej nowej szkoły średniej;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby jak najspieszniej założył w Kolbuszowej wyższą szkołę realną.

We Lwowie, dnia 17. października 1904.

Wnioskodawca:

Szajer w. r.

F. Włodek, Krempa, Potoczek, Żardecki, Szponder, Tyszkiewicz, Kramarczyk, Szwed, Stojalowski, Wilczkiewicz, Effinowicz, Korol, Ostapczuk, Barabasz, Gładziuk, Oleśnicki, Bohaczewski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że w powiecie autonomicznym Łańcuckim, liczącym 108 gmin z tych 102 gmin wiejskich oraz sześć miast i miasteczek niema dotychczas żadnej szkoły średniej;

zważywszy, że z tego powiatu więcej aniżeli czterystu uczniów uczęszcza do szkół średnich, a przeważnie do gimnazyów w Rzeszowie i Jarosławiu;

zważywszy, że gimnazya w Rzeszowie i w Jarosławiu posiadają oddziały równo-

rzędne, właśnie wskutek napływu uczniów z powiatu Łańcuckiego;

zważywszy wreszcie, że czynniki miejscowe, jak gmina miasta Łańcuta, Rada powiatowa oraz okoliczne gminy wiejskie, skłonne są do poniesienia bardzo znacznych ofiar pieniężnych, jedynie w tym celu, ażeby można uzyskać utworzenie szkoły średniej w Łańcucie,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przystąpił do założenia państwowej szkoły średniej w Łańcucie.

Lwów, dnia 17. października 1904.

Wnioskodawca:

Żardecki w. r.

Cielecki, Rayski, Szwed, Szponder, Małachowski, Vayhinger, Tarnawski, Rotter, Michalski, Loewenstein, Sala, Jabłoński, Merunowicz, Jahl, Wurst, Bednarski, Paygert, Kramarczyk, Rutowski, Potoczek, Buynowski, Syroczyński, Maiss, Stapiński, Huza, Krempa, F. Włodek, Fruchtman, Hupka, Łazarski, Bojko, Maryewski, Skolyszewski, Szajer, Lipiński, Trzecieski, Schätzel.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya

posła Głabińskiego do Jego Ekscelencyi Pana Namiestnika w sprawie paralelek niemieckich w żeńskim seminaryum we Lwowie.

Przed kilkunastu dniami doniosły dzienniki lwowskie, że w seminaryum żeńskim we Lwowie zaprowadzono paralelki niemieckie, a wiadomość ta nie spotkała się dotychczas z zaprzeczeniem z żadnej strony. Wprawdzie podpisani przypuszczają że w tym wypadku nie chodzi o zmianę organizacyi tego zakładu, jednakowoż nie mogą zataić niepokoju wobec tej okoliczności, iż z uszczerbkiem dla nauki języka polskiego i literatury polskiej, która w seminaryach Galicyi wschodniej coraz bardziej jest zaniedbywaną i niestety wykazuje coraz mniej pomyślne wyniki, zapewnia się w tych zakładach naukowych językowi niemieckiemu szczególnie uprzywilejowane stanowisko.

Zapytujemy tedy Jego Ekscelencyę Pana Namiestnika jako prezydenta Rady Szkolnej krajowej:

Czy Wasza Ekscelencya ma wiadomość o powyższem zarządzeniu w seminarjum żeńskim lwowskiem i jakie przychyny skłoniły Radę Szkolną krajową do takiego zarządzenia.

Interpelant
Głabiński

Huza, Wiśniewski, Buynowski, Leowenstein, Fruchtman, Lipiński, Rayski, Jabłoński, Małachowski, Syroczyński, Maryewski, Łazarski, Wurst, Żardecki, Rotter, Merunowicz.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Julian Staszewicz, właściciel folwarku Dobranowice w powiecie wielickim dostarczał c. k. Starostwu w Bochni ze swego kamieniołomu kamień na budowę i szutrowanie dróg rządowych. Pomimo rozlicznych dopominań i prośb — pomimo tego że od ostatniej dostawy pięć lat minęło, nie może się wymieniony Julian Staszewicz doczekać należnej mu zapłaty.

Wobec wymienionego stanu rzeczy podpisani zapytują się Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, co jest tego stanu rzeczy powodem i kiedy wymieniony Julian Staszewicz w Dobranowie wynagrodzenie za pobrany od niego przez c. k. Starostwo w Bochni kamień otrzyma.

Lwów, dnia 14. października 1904.

Interpelant
W. Skołyśzewski

Korol, Bohaczewski, Ostapczuk, Staruch, Effinowicz, Głidziuk, Szwed, Potoczek, Filip Włodek, Kramarczyk, Stojalowski, Wilczkiewicz, Szponder.

Interpelacya

posła Szajera i Towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

W miesiącu czerwcu Pan Stanisław Wasilewski, właściciel dóbr, obszar dworski Markuszowa powiat Strzyżów, wybu-

dował tamy na rzece Wisłoku naprzeciw gruntów chłopskich gminy Dobrzechowa.

W tym samym czasie doniesiono c. k. Starostwu w Strzyżowie, że bez pozwolenia władzy kompetentnej wybudowane zostały tamy na rzece spławnej.

W krótkim czasie otrzymali interesowani w odpisie z c. k. Starostwa w Strzyżowie, iż zostało zabronione wyżej wymienionemu budującemu dalsze ubicie tam i płotów, a poczynione roboty nakazano zerwać, a koryto rzeki Wisłoka do pierwotnego stanu przywrócić.

Po tem uwiadomieniu czekali interesowani chłopci gminy Dobrzechowa 2 miesiące, spodziewając się zburzenia owych tam, jednak bezskutecznie.

Z początkiem miesiąca września r. b. wnieśli oni prośbę do c. k. Starostwa w Strzyżowie o komisję karną do zbadania czynu na miejscu i zarządzenia pod wysoką grzywną wyrwania tam i płotów, lecz i to bez skutku, gdyż dotąd komisya nie przyjechała.

Tamy ubite zostały w przeszłym tygodniu pomimo zakazu c. k. Starostwa w Strzyżowie, i żwirem kamiennym i ziemią spuszczoną z brzegów przysypane, wskutek czego bieg wody skierowany został na grunta chłopskie, co spowodować może wielkie szkody, zwłaszcza gdy na wiosnę spiętrzone kry lodowe załamują bieg wody, powyrywa ona wtedy olbrzymie odłamy gruntów na szkodę chłopów gminy Dobrzechowa.

Podpisani zapytują więc Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, co zamierza uczynić, by wyrok c. k. Starostwa został wykonany i by wysłano dla zbadania sprawy komisję, której domagają się poszkodowani.

Interpelant
Szajer

Oleśnicki, Bohaczewski, Huryk, Effinowicz, Stojalowski, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Potoczek, Kramarczyk, Skołyśzewski, Szwed, Szponder, Krempa.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego we Lwowie.

Podpisani zapytują czy wiadomo c. k. Rządowi, iż roboty publiczne około regulacyi rzeki Soły w powiecie Bialskim i Żywieckim w r. 1904, pomimo nadzwyczajnie sprzyjającej pory bardzo słabo postąpiły i nie stoją w żadnej mierze z wypłaconymi na ten cel ogólnymi kosztami, lub wypłacić się mającymi wedle preliminarza kosztów uchwalonych po 200 000 K rocznie.

Dalej czy wiadomo c. k. Rządowi, że roboty regulacyjne nie prowadzą się we własnym zakresie kierownictwa regulacyjnego, tylko drogą przedsiębiorstw, bez żadnego zabezpieczenia finansowego i moralnego ze strony przedsiębiorcy, w skutek czego ci przedsiębiorcy oszukują dostawców swoich przy materiałach jakoteż faszynach i t. p. nie chcąc im wypłacać za takowe, z czego wynikają skargi, koszta i procesa rozumie się bez żadnego skutku, gdyż przedsiębiorca żaden nie ma kaucyi złożonej a prawie każdy swój majątek zapisuje żonie, ażeby przez to mógł dowolnie oszukiwać nie tylko robotników i dostawców a w danym razie i kasę rządową.

W jaki sposób c. k. Rząd myśli pchnąć tę akcyę skuteczniej naprzód wobec wielkiego popytu za robotami w okolicy, szczególnie z powodu ciągłych klęsk elementarnych i zabezpieczyć tak dostawców jak i pracujących od wyzysku, tudzież dopilnować by roboty były trwałe, a nie jak obecnie gdzie już wody znaczną część robót w samym początku zrujnowały, jak n. p. pod Oświęcimem owe wyłożenie brzegów kamieniami drobnymi, które nie są w stanie wytrzymać większego naporu wody.

Lwów dnia 13. października 1904.

Interpelant

Kramarczyk

Skołyszewski, Potoczek, Szwed, Wilczkiewicz, Oleśnicki, Ostapczuk, Barabasz, Hurryk, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, Bohaczewski, Szajer, Żardecki, Szponder.

Interpelacya

posła Stapińskiego i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

W jakiej fazie zarządzeń znajduje się obecnie sprawa przyłączenia gmin Dobry szlacheckiej i rustykalnej do starostwa i Sądu w Sanoku?

Lwów dnia 8. października 1904-

Interpelant

Jan Stapiński

F. Włodek, Bojko, Krempa, Oleśnicki, Hurryk, Kramarczyk, Ostapczuk, Szponder, Skołyszewski, Bohaczewski, Stojałowski, Korol, Staruch, Effinowicz.

Interpelacya

do Jego Ekscelencyi Pana Namiestnika.

Przy założeniu Wydziału lekarskiego przy Uniwersytecie lwowskim została unormowana liczba łóżek klinicznych i do tej liczby zastosowano nowe budynki i adaptacje starych.

Obecnie roseszła się wieść że delegacyi Ministerstwa otrzymali misyę nie tylko uregulowania rachunku z Wydziałem krajowym za utrzymanie chorych na klinikach lecz także przeprowadzenia redukcji łóżek klinicznych do połowy.

Ponieważ wskutek takiej redukcji kliniki lekarskie Uniwersytetu lwowskiego nie miałyby dostatecznego materiału do badań naukowych, co by obniżyło poziom polskiej nauki, ani do praktycznego kształcenia przyszłych lekarzy; ponieważ wydział lekarski Uniwersytetu lwowskiego nie mógłby wskutek tego wytrzymać konkurencyi nawet z wydziałami austriackich uniwersytetów nie mówiąc o zagranicznych, ponieważ zmniejszenie łóżek klinicznych byłoby dowodem upośledzenia kraju i naruszeniem naszego stanu posiadania, przeto zapytują podpisani, czy istotnie taki zamiar istnieje a względnie czy Rząd trwa przy przeprowadzeniu tego dla Uniwersytetu i kraju zgubnego zamiaru.

Interpelant

Tomaszewski w. r.

Zdz. Włodek, Sękowski, Wilczkiewicz, Krempa, Białokórski, F. Włodek, Szpon-

der, Krzysztofowicz, Borkowski, Sala, Götz, Stapiński, Vayhinger, Maiss, Maryewski, Głębiński, Huza, Merunowicz, Bednarski, Tyszkiewicz, Łazarski, Michałowski, Gołuchowski.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Interpelacya do c. k. Rządu.

W c. k. Urzędzie podatkowym w Rادمnie pod kierownictwem poborcy Marciała dzieją się nieprawidłności, które odzuwa ciężko opodatkowana ludność powiatu.

Przedewszystkiem wysyła ten c. k. poborca egzekutorów podatkowych do wsi, gdzie są Rusini, w ruskie święta i ci mają przedsiębrać w ruskie święta — w czasie, gdy odprawia się nabożeństwo — fantowanie i sekwestracye u ruskich podatników.

Po drugie fantowanie egzekucyjne odbywa się przez c. k. egzekutorów nie na miejscu, gdzie przedmioty znachodzą się, lecz w urzędach gminnych, gdzie egzekutorzy spisują na podstawie zupełnie samowolnych presumcyj przedmioty, jakie u poszczególnych podatników mają być zajęte. Egzekutom nie dają protokołów egzekucyi do podpisu, wskutek czego nikt nie wie, co u niego zafantowane i dlatego często zdarza się, że egzekuci z nieświadomości zajęte rzeczy sprzedają, i narażeni są na procesy karne.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy Wysoki c. k. Rząd wie o tych nadużyciach i w jaki sposób zamyśla im zapobiedz?

Oleśnicki
interpelant.

Szwed, Huryk, Staruch, Szajer, Ostapczuk, Mogilnicki, Mazikiewicz, Korol, Bohaczewski, Gładziuk, Effinowicz, Krempa, F. Włodek, Bojko, Barabasza.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacye odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Przemawia p. Gorayski i stawia formalny wniosek, aby przydzielone Komisji gospodarstwa krajowego sprawy, a mianowicie:

1. petycye L. s. 494, 495, 496 odesłać do Komisji podatkowej;

2. petycyę L. s. 882 przekazać Komisji solnej;

3. na wniosek p. Szajera L. s. 1.096 w sprawie bezpłatnego przewozu cegieł dla pogorzalców m. Toporowa odesłać do Komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek formalny p. Gorayskiego, głosując oddzielnie nad każdą z tych spraw od 1—3.

Marszałek oznajmia, że p. Męcińskiemu udzielił urlopu na 2 dni.

Izba bez rozprawy uchwała udzielenie urlopu do końca sesyi sejmowej pp. Pięta-kowi i Bilińskiemu, głosując oddzielnie nad udzieleniem każdego z tych urlopów.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Stojalowskiego o zmianę ordynacyi wyborczej gminnej.

Przemawia p. Stojalowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Cieleckiego w przedmiocie założenia jednego seminarium nauczycielskiego z kierunkiem rolniczym, urządzenia dla nauczycieli osobnych kursów rolniczych i kursów wydzielonych na szerszą skalę.

Marszałek oznajmia, że ten punkt porządku dziennego usuwa z powodu chwilowej nieobecności w Izbie wnioskodawcy.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Stojalowskiego o wezwanie c. k. Rządu, aby

unikał mianowania żydów na samoistnie rozstrzygających sędziów i zmienił dotychczasowe przepisy o odbieraniu przysięgi w sądach.

Przemawia p. Stojałowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji prawniczej.

Przemawia p. Rayski i oświadcza, że stronnictwo demokratyczne głosować będzie przeciw odesłaniu powyższego wniosku do Komisji.

Izba odrzuca formalny wniosek p. Stojałowskiego na przekazanie powyższego tegoż wniosku Komisji prawniczej.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szweda o zmianę ustawy wojskowej w tym kierunku, aby młodszy syn, prowadzący gospodarstwo rolnicze, był uwolniony od czynnej służby wojskowej, jeżeli jest potrzebny do utrzymania rodziny.

Przemawia p. Szwed, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Wilczkiewicza o zmianę art. IV. ustawy z 2. października 1865 Nr. 108 Dz. u. p. o bezpłatnem używaniu c. k. zakładów pocztowych.

Przemawia p. Wilczkiewicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Mazikiewicza o udzielenie dla pow. Rawskiego odpowiedniej ilości soli bydłowej z powodu posuchy.

Przemawia p. Mazikiewicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem for-

malnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Huryka w sprawie przekształcenia rampy na dworcu kolejowym w Stanisławowie.

Przemawia p. Huryk, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie wniosku do Komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Effinowicza o udzielenie soli dla bydła w powiecie Brodzkim z powodu posuchy.

Przemawia p. Effinowicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji kilku Wydziałów powiatowych o powiększenie zasiłku krajowego na utrzymanie dróg powiatowych i gminnych.

P. Buynowski w zastępstwie sprawozdawcy p. Stanisława Jędrzejowicza uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyje L.: 116, 124, 378, 429, 455, 537, 607, 658, 768, 835 i 837 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia w budżecie na rok 1906.

Przemawia p. Wilczkiewicz i stawia następującą rezolucję:

R e z o l u c y a.

Sejm uchwała kwotę 80 tysięcy koron, przeznaczoną w budżecie drogowym krajowym dla zasilenia powiatowych fundu-

szów z §. 28. ustawy z dnia 5. lipca 1897 podwyższyć do wysokości 160.000 koron.

Marszałek po odczytaniu rezolucyi p. Wilczkiewicza uznaje ją na podstawie przyznanego mu regulaminem prawa jako wniosek samoistny i oświadcza, że wskutek tego nie może tej rezolucyi podać do poparcia.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia obszaru gruntowego 1366 morgów z gminy katastralnej Niewica i przyłączenie go do gminy Stanisławczyk oraz przeniesienia tego obszaru z powiatu politycznego Kamionka strumiłowa i sądowego w Radziechowie, a przydzielenia do powiatu politycznego w Brodach i sądowego w Łopatynie.

Sprawozdawca p. Huza uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy przedłożony przez Wydział krajowy do jego sprawozdania z dnia 26. kwietnia 1904 LW. 30.420/04 projekt ustawy w sprawie wydzielenia obszaru 1366 morgów, obejmującego majątności tabularne „Stawisko, Szymanówka, Lewinówka, Wyrki i niwy rustykalne Pańkowa“ z terytorium gminy katastralnej Niewica, z powiatu politycznego Kamioneckiego i sądowego Radziechowskiego a przydzielenie go do terytorium gminy Stanisławczyk, powiatu politycznego Brodzkiego i sądowego Łopatynskiego — uchwalić.

U s t a w a

z dnia . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wyłączeniu obszaru 1366 morgów obejmującego majątności tabularne „Stawisko, Szymanówka, Lewinówka, Wyrki i niwy rustykalne Pańkowa“ z terytorium gminy katastralnej i administracyj-

nej Niewica powiatu politycznego Kamioneckiego i sądowego Radziechowskiego a przydzieleniu do terytorium gminy katastralnej i administracyjnej Stanisławczyk, powiatu politycznego Brodzkiego i sądowego Łopatynskiego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Obszar gruntów 1366 morgów obejmującego majątności tabularne „Stawisko, Szymanówka, Lewinówka, Wyrki i niwy rustykalne Pańkowa“, zostaje wyłączony ze związku gminy katastralnej i administracyjnej Niewica powiatu politycznego Kamioneckiego i sądowego Radziechowskiego a przyłączony do gminy katastralnej i administracyjnej Stanisławczyk powiatu politycznego Brodzkiego i sądowego Łopatynskiego.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1. stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego z projektem ustawy co do użycia

części nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych, przyznanych krajowi ustawą państwową z 3. czerwca 1901 Nr. 62. Dz. u. p.

Sprawozdawca p. Maiss uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia zawierająca bliższe postanowienia co do użycia części nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

§. 1.

Udziały w nadwyżkach z obrotu kas sierocych zbiorowych, przyznane Królestwu Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim ustawą państwową z dnia 3. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 62, stanowią krajowy fundusz sierocy.

§. 2

Fundusz ten służyć ma na utrzymanie i wychowanie ubogich sierót, aż do ukończenia 18. roku życia, tuozież dzieci opuszczonych i zaniebanych lub na zaniebanie narażonych, a przynależnych do jednej z gmin Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim; przyczem sieroty po wojskowych, którzy zginęli w wojnie lub przy pełnieniu służby wojskowej, mają być przedewszystkiem uwzględnione.

§. 3.

Ubogimi sierotami w rozumieniu niniejszej ustawy są:

- a) ubogie dzieci zupełnie osierociałe;
- b) ubogie dzieci pozbawione jednego z rodziców, jeżeli drugi przy życiu zostający rodzic nie jest w możności dać im potrzebnego utrzymania i wychowania.

§. 4.

Dziećmi opuszczonemi w rozumieniu tej ustawy są:

a) dzieci, których rodzice nie są wiadomi, a które nie mają żadnego zaopatrzenia;

b) podrzutki bez żadnego zaopatrzenia;

c) dzieci ubogie, których ojciec, względnie żywiciel jest z życia i miejsca pobytu nieznany, odbywa dłuższą niż jednoroczną karę więzienia, albo jest nieuleczalnie chory, lub z powodu ubóstwa lub choroby fizycznej czy umysłowej jest umieszczony, jeżeli matka nie jest w możności dzieci utrzymywać i wychowywać;

d) dzieci, których rodzice z powodu złego obchodzenia się z nimi zostali zasądzeni, lub których ojciec po myśli §. 177 u. c. utracił władzę ojcowską, albo gdy względem ich ojca zastosowano postanowienia §. 178. u. c.

§. 5.

Koszta utrzymania i wychowania dzieci opuszczonych i zaniebanych mają ich rodzice, względnie osoby podług powszechnej ustawy cywilnej do tego obowiązane, zwrócić w całości lub w części krajowemu funduszowi sierocemu, wedle uznania Wydziału krajowego.

§. 6.

Koszta utrzymania i wychowania dzieci opuszczonych, których przynależność nie jest znaną, lub jest zakwestyjonowaną, będą zaliczkowo pokrywane z krajowego funduszu sierociego, o ile fundusze wystarczają, z zastrzeżeniem ewentualnego zwrotu takowych temuż funduszowi od strony obowiązanej. (§. 5).

§. 7.

Ubogie sieroty, tudzież dzieci opuszczone i zaniebane, do kraju nie przynależne, mogą być tylko wtedy kosztem krajowego funduszu sierociego utrzymywane i wychowywane, jeżeli Reprezentacya kraju ich przynależności na to się

zgodzi i zobowiąże się do zwrotu wyłożonych kosztów.

§. 8.

Wydział krajowy postanawia o przyjęciu na utrzymanie i wychowanie kosztem lub przy pomocy krajowego funduszu sierociego, oraz oznacza sposób zaopatrzenia i wychowania bądź w zakładach, bądź u osób prywatnych, dających rękojmię należytego utrzymywania i wychowywania.

§. 9.

Dzieci niezdrowe, jak: ułomne, umysłowo niedołążne, ślepe, głuchonieme, tudzież dzieci moralnie zaniedbane, należy z reguły oddawać na utrzymanie i wychowanie do odpowiednich zakładów publicznych lub prywatnych.

§. 10.

Na wniosek Wydziału krajowego może Reprezentacya kraju, celem skutecznego wychowywania dzieci, powyżej w §. 2. oznaczonych, urządzać kosztem krajowego funduszu sierociego odpowiednie zakłady krajowe, jako też przyczyniać się zasiłkami z tego funduszu do tworzenia podobnych zakładów w kraju, a istniejące już wspierać. W takich wypadkach ma być Wydziałowi krajowemu zapewniony należyty wpływ w zarządzie odnośnego zakładu.

§. 11.

Wydział krajowy zarządza w myśl postanowień statutu krajowego i obowiązującej instrukcyi krajowym funduszem sierocym i zakładami, kosztem tego funduszu utworzonymi i o tem zdaje corocznie sprawę Sejmowi krajowemu.

§. 12.

Wydział krajowy czuwa nad tem, aby dzieci utrzymywane w całości lub częściowo kosztem krajowego funduszu sierociego, otrzymywały też należyte wychowanie, byt im zabezpieczające.

Nadzór ten wykonuje Wydział krajowy przez swoje własne organa lub za pośrednictwem Reprezentacyj powiatowych i gminnych, które obowiązane są być pomocnemi Wydziałowi krajowemu w skutecznem wykonywaniu tego nadzoru.

wych i gminnych, które obowiązane są być pomocnemi Wydziałowi krajowemu w skutecznem wykonywaniu tego nadzoru.

§. 13.

Wydziałowi krajowemu zastrzega się moc wydania instrukcyi dla należytego i odpowiedniego celowi przeprowadzenia niniejszej ustawy.

§. 14.

Ustawa niniejsza nie narusza prawa nadzoru, przysługującego Administracyi państwowej z mocy obowiązujących ustaw.

§. 15.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, a wykonanie jej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty i Ministrowi skarbu.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Trzeciecki.

Przemawia p. Maryewski.

Przemawia p. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

§. 1.

Udziały w nadwyżkach z obrotu kas sierocych zbiorowych, przyznane Królestwu Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustawą państwową z dnia 3. czerwca 1901 Dz. u. p. p. Nr. 62., stanowią krajowy fundusz sierocy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 1. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta :

§. 2.

Fundusz ten służyć ma na utrzymanie i wychowanie ubogich sierót aż do ukończenia 18. roku życia, tudzież dzieci opuszczonych i zaniedbanych lub na zaniedbanie narażonych, a przynależnych do jednej z gmin Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakow-

skiem; przyczem sieroty po wojskowych, którzy zginęli w wojnie lub przy pełnieniu służby wojskowej, mają być przede wszystkim uwzględnione.

Izba uchwała bez rozprawy §. 2. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Ubogimi sierotami w rozumieniu niniejszej ustawy są:

- a) ubogie dzieci zupełnie osierociałe;
- b) ubogie dzieci pozbawione jednego z rodziców, jeżeli drugi przy życiu zostający rodzic nie jest w możności dać im potrzebnego utrzymania i wychowania;

Izba uchwała bez rozprawy §. 3. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Dziećmi opuszczonemi w rozumieniu tej ustawy są:

- a) dzieci, których rodzice nie są wiadomi, a które nie mają żadnego zaopatrzenia;
- b) podrzutki bez żadnego zaopatrzenia;
- c) dzieci ubogie, których ojciec, względnie żywiciel jest z życia i miejsca pobytu nieznany, odbywa dłuższą niż jednoroczną karę więzienia, albo jest nieuleczalnie chory lub z powodu ubóstwa lub choroby fizycznej czy umysłowej w domu ubogich lub w zakładzie chorych jest umieszczony, jeżeli matka nie jest w możności dzieci utrzymywać i wychowywać;
- d) dzieci, których rodzice z powodu złego obchodzenia się z nimi zostali zasądzeni, lub których ojciec po myśli §. 177. u. c. utracił władzę ojcowską, albo gdy względem ich ojca zastosowano postanowienia §. 178. u. c.

Izba uchwała bez rozprawy §. 4. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Koszta utrzymania i wychowania dzieci opuszczonych i zaniedbanych mają ich rodzice, względnie osoby podług powszechnej ustawy cywilnej do tego obowiązane zwrócić w całości lub w części krajowemu funduszowi sierocemu wedle uznania Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta sprostowawszy poprzednio imieniem Komisji brzmienie §. 6., a mianowicie zamiast słowa „takowych“ ma być słowo: „zaliczek“.

§. 6.

Koszta utrzymania i wychowania dzieci opuszczonych, których przynależność nie jest znana, lub jest zakwestionowaną, będą zaliczkowo pokrywane z krajowego funduszu sierocego, o ile fundusze wystarczą z zastrzeżeniem ewentualnego zwrotu zaliczek temuż funduszowi od strony obowiązanej (§. 5.).

Izba uchwała bez rozprawy §. 6. zgodnie z wnioskiem Komisji w brzmieniu sprostowanym przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Ubogie sieroty, tudzież dzieci opuszczone i zaniedbane, do kraju nieprzynależne, mogą być tylko wtedy kosztem krajowego funduszu sierocego utrzymywane i wychowywane, jeżeli Reprezentacya kraju ich przynależności na to się zgodzi i zobowiąże się do zwrotu wyłożonych kosztów.

Izba uchwała bez rozprawy §. 7. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

Wydział krajowy postanawia o przyjęciu na utrzymanie i wychowanie kosztem lub przy pomocy krajowego funduszu sierocego, oraz oznacza sposób zaopatrzenia i wychowania bądź w zakładach, bądź u osób prywatnych, dających rękojmię należytego utrzymywania i wychowywania.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 9.

Dzieci niezdrowe, jak: ułomne, umysłowo niedołążne, ślepe, głuchonieme, tudzież dzieci moralnie zaniedbane, należy z reguły oddawać na utrzymanie i wychowanie do odpowiednich zakładów publicznych lub prywatnych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 9. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 10.

Na wniosek Wydziału krajowego może Reprezentacya kraju, celem skutecznego wychowywania dzieci, powyżej w §. 2 oznaczonych, urządzić kosztem krajowego funduszu sierociego odpowiednie zakłady krajowe, jakoteż przyczyniać się zasiłkami z tego funduszu do tworzenia podobnych zakładów w kraju, a istniejące już wspierać. W takich wypadkach ma być Wydziałowi krajowemu zapewniony należny wpływ w zarządzie odnośnego zakładu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 10. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 11.

Wydział krajowy zarządza w myśl postanowień statutu krajowego i obowiązującej instrukcyi krajowym funduszem sierocym i zakładami kosztem tego funduszu utworzonymi i o tem zdaje corocznie sprawę Sejmowi krajowemu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 11. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 12.

Wydział krajowy czuwa nad tem, aby dzieci utrzymywane w całości lub częściowo kosztem krajowego funduszu sierociego otrzymywały też należyte wychowanie, byt im zabezpieczające.

Nadzór ten, wykonuje Wydział krajowy przez swoje własne organa lub za pośrednictwem Reprezentacyj powiatowych i gminnych, które obowiązane są być pomocnikami Wydziałowi krajowemu w skutecznym wykonywaniu tego nadzoru.

Izba uchwała bez rozprawy §. 12. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 13.

Wydziałowi krajowemu zastrzega się moc wydawania instrukcyj, dla należytego i odpowiedniego celowi przeprowadzenia niniejszej ustawy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 13. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 14.

Ustawa niniejsza nie narusza prawa nadzoru przysługującego administracyi państwowej z mocy obowiązujących ustaw.

Izba uchwała bez rozprawy §. 14. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta, oznajmiwszy poprzednio, że imieniem Komisji wnosi na skreślenie w §. 15. słów: „wyznań i oświaty i ministrowi Skarbu“:

§. 15.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia a wykonanie jej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 15. zgodnie z wnioskiem Komisji w brzmieniu sprostowanem przez p. Sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia zawierająca bliższe postanowienia co do użycia części nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa kraj. o sprawozdaniu Wydziału krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych.

Sprawozdawca p. Sękowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia umowy z kuratoryą fundacji stypendyjnej imienia ś. p. Jana Towarnickiego i objęcia w swój zarząd niższej szkoły rolniczej w Miłocinie, którą założy kuratorya fundacji własnym staraniem.

3. Sejm zgadza się na otwarcie niższej szkoły rolniczej w Miłocinie w roku 1906 i upoważnia Wydział krajowy, żeby w tym celu wstawił do preliminarza budżetu krajowego na rok 1906 stosowny kredyt na koszt wewnętrznego urządzenia zakładu.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia następujące rezolucje:

Poleca się Wydziałowi krajowemu:

1. by wziął pod rozwagę sprawę założenia w kraju wzorowych włościańskich gospodarstw (ferm) w pojedynczych powiatach, zastosowanych do własności gospodarczych odnośnych powiatów i przedstawił Sejmowi na najbliższej sesji odpowiednie wnioski;

2. by w najbliższej przyszłości założył w górskich powiatach wschodniej części kraju niższą szkołę rolniczą, w charakterze mleczarsko-hodowlanym z ruskim językiem wykładowym, któraby głównie miała na celu naukę chowu bydła i przerabianie mleka, względnie by w najbliższej przyszłości założył w tychże powiatach kilka wzorowych gospodarstw włościańskich (ferm), o takimże charakterze;

3. by we wszystkich istniejących, jakoteż założyć się mających niższych szkołach rolniczych rozszerzona i pogłębiona

była nauka hodowli drobiu, pasiecznictwa, sadownictwa, hodowli lnu, konopi i jarzyn jak również wprowadzoną była nauka rachunkowości gospodarskiej, w zakresie odpowiadającym potrzebom gospodarstwa rolniczego, jak również nauka o zasadach i pojęciach Spółek ekonomicznych, a przede wszystkim Spółek w dziedzinie gospodarstwa rolnego, tudzież kredytowych systemu Raiffeisena.

4. by w najkrótszym czasie założył w wschodniej części kraju szkołę gospodyń wiejskich, z ruskim językiem nauki.

Izba popiera rezolucje p. Oleśnickiego.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i wnosi imieniem Komisji na odesłanie rezolucyj p. Oleśnickiego do Wydziału krajowego, a po wyjaśnieniu, udzielonem przez Marszałka krajowego wnosi aby te przekazano Komisji gospodarstwa krajowego.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie i bez rozprawy wnioski 1—3 Komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek odczytuje rezolucje p. Oleśnickiego.

Przemawia p. Oleśnicki i oświadcza, że zgadza się z wnioskiem sprawozdawcy, by odesłać jego wnioski do Komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała przekazanie powyższych wniosków p. Oleśnickiego Komisji gospodarstwa krajowego.

Marszałek oznajmia, że ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

W n i o s e k n a g ł y.

Rada powiatowa w Sokalu założyła przed kilkoma laty dom przytułku dla

starców i kalek, inwestując na ten cel w kapitale zakładowym przeszło 70.000 K.

Na petycję wniesioną w r. 1903. powziął Wysoki Sejm uchwałę na posiedzeniu z dnia 30. października 1903, wzywającą Wydział krajowy do przeprowadzenia z Wydziałem powiatowym w Sokalu wskazanych rokowań i przedłożenia wniosków na najbliższej sesji sejmowej, czyli i jaką kwotą fundusz krajowy do rozszerzenia domu przytułku przyczynićby się miał.

Zważywszy, że powiat sokalski nie szczędził środków pieniężnych i pierwszy w kraju stworzył pożyteczną instytucję humanitarną, z której nie tylko ludność miejscowa korzysta,

zważywszy że rokowania zarządzane uchwałą sejmową z dnia 30. października 1903, już przeprowadzone zostały,

zważywszy, że Wydział wyniku tych rokowań dotąd Wysokiemu Sejmowi nie przedłożył,

zważywszy, że powiat sokalski przez stworzenie i rozszerzenie tej pożytecznej instytucji humanitarnej znalazł się w przykrem położeniu finansowem,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na częściowe pokrycie kosztów założenia i rozszerzenia domu przytułku dla starców i kalek w Sokalu, przyznaje się powiatowi sokalskiemu z budżetu roku 1905. subwenyę, w ryczałtowej kwocie 12.000 koron,

Lwów dnia 14. października 1904.

Wincenty Kraiński.

Gołuchowski, Garapich, Brykezyński, Dr. Czaykowski, Sękowski, Krzysztofowicz, Sala, Trzeciecki, L. Cieński, Wład. Kraiński, A. Lubomirski, Schnell, Mars, Białokórski, Sozański, Stadnicki, Agopsowicz

Przemawia p. Wincenty Kraiński uzasadniając nagłość wniosku a pod względem formalnym wnosi na przekazanie tego wniosku Komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy nagłość wniosku, a oddzielnie przekazanie tegoż wniosku Komisji budżetowej.

Marszałek odczytuje następujący wniosek p. Wilczkiewicza, który to wniosek uznał za samoistny, i poddaje ten wniosek do poparcia:

Sejm uchwała kwotę 80 tysięcy koron, przeznaczoną w budżecie drogowym krajowym dla zasilenia powiatowych funduszków z §. 28. ustawy z dnia 5. lipca 1897 — podwyższyć do wysokości 160.000 koron.

Izba popiera ten wniosek p. Wilczkiewicza.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naczynając następne na dzień 19. października 1904 godzinę 10. przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 3. po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Kazimierz Lubomirski w. r.

